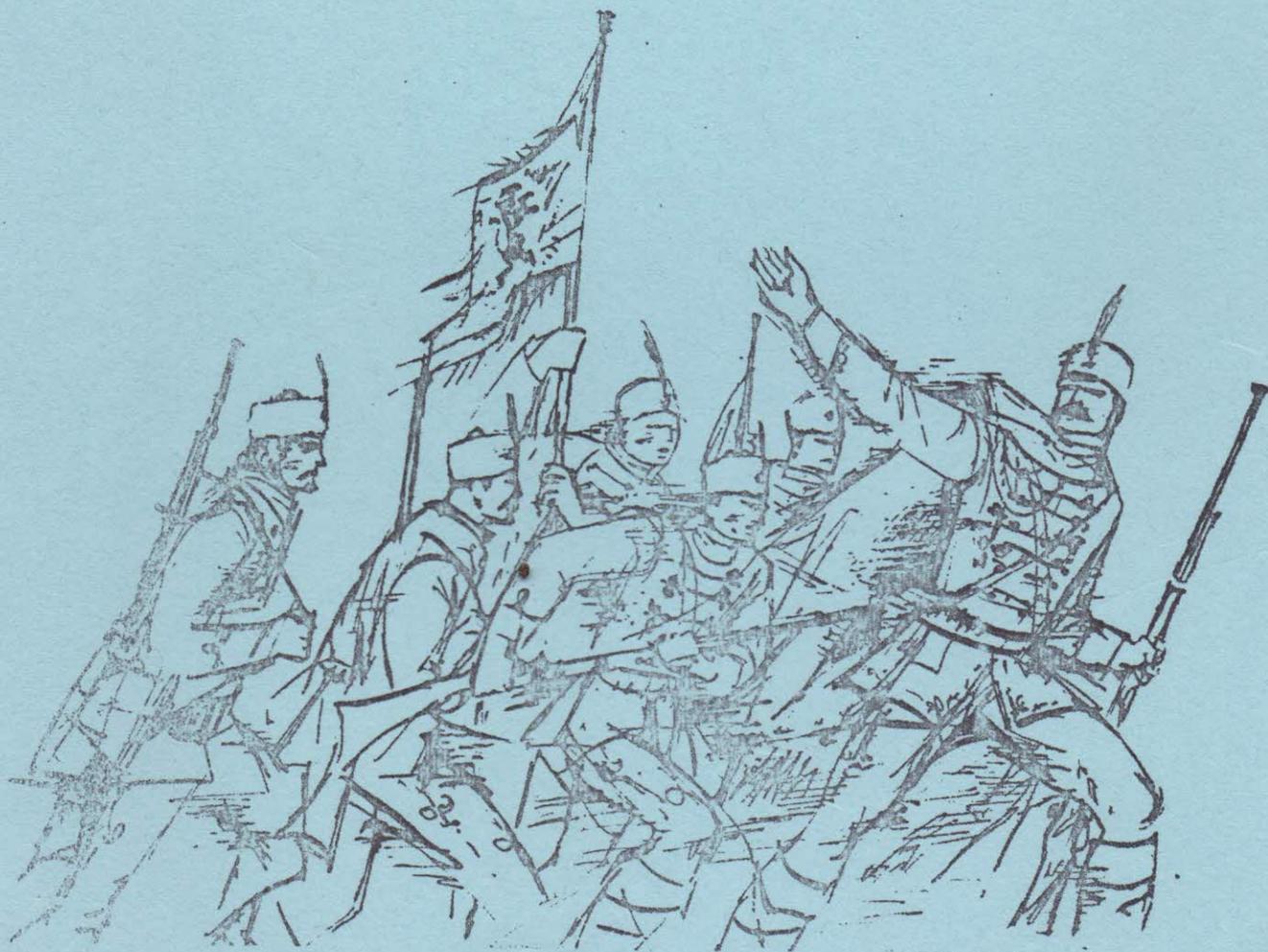

БОРБА

B O R B A

PUBLISHED BY BULGARIAN NATIONAL FRONT, Inc.

MAY-JUNE 1965

Б О Р Б А

В О Р В А

ИЗДАНИЕ НА ЦЕНТРАЛНИЯ УПРАВИТЕЛЕНЪ СЪВЕТЪ НА
БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ

Published by The Central Executive Board of The Bulgarian National Front

P.O.Box 1204, Grand Central Station, New York U.S.A.

Редакторъ-Основателъ Д-ръ Ив. Дочевъ

Редактира комитетъ

Ню Йоркъ- С.А.Щ. - Брой 2, Год.14

Май- Юний 1965 год.

НОВАТА АМЕРИКАНСКА ПОЛИТИКА

въ Виетнамъ и Доминиканската Република

" Ние се намѣсихме въ тази война понеже нарушения на правото се случиха които ни засегнаха дълбоко и направиха живота на нашия народъ невъзможенъ ако тѣ не бѣдатъ поправени и свѣта осигуренъ веднѣжъ за винаги противъ тѣхното повтаряне. Това което ние искаме отъ тази война е че свѣта да бѣди направенъ безопасенъ за всѣки миролюбивъ народъ, който, както нашия собственъ народъ, желае да живѣе по свой собственъ начинъ, определя своитѣ собствени институции, сигуренъ въ справедливото му третиране отъ другитѣ народи въ свѣта и противъ всѣка насилствена егоистична агресия. Всички народи въ свѣта сѣ съучастници въ тази кауза и що се отнася до насъ ние сме на ясно, че ако правдата не бѣде отдадена на други, тя не ще бѣде отдадена и на насъ. Програмата за свѣтовенъ миръ е и наша програма .. "

Горната декларация на Президента Уилсонъ, направена на осми Януарий 1918 год. съ която той представи знаменититѣ 14 точки презъ Американския Конгресъ, заслужава да се напомниме днесъ, въ разгара на събитията около Виетнамъ и Доминиканската Република, които по настоящемъ стоятъ въ центъръ на световната политика. Никога до сега американската политика въ свѣта не е заемала такава ясна позиция по световнитѣ събития, каквато на последъкъ се оформява на световния хоризонтъ. Много опити се направиха въ миналото за компромиси и разбирателство, много илюзии се разбиха въ желѣзната логика на събитията и много поражения се претърпѣха отъ американска страна на световната сцена - и много уроци се научиха - но основната концепция на американската политика прокламирана отъ Президента Уилсонъ не се промѣни.

Позицията заета отъ Президента Линдонъ Б. Джонсонъ въ Виетнамъ и Доминиканската Република е въ тонъ и съгласие съ традиционнитѣ принципи на американската политика и макаръ да има много да се желае, то при даденитѣ обстоятелства събитията въ Виетнамъ и Доминиканската Република поне показватъ, че Америка е решена да не допусне по-нататъшно разширение на световния комунизъмъ и че ако комунистическия блокъ отговори съответно то Америка не ще отстъпи отъ заетата позиция. Пророчества тукъ не сѣ необходими, но настоя-

ция ходъ на събитията може само да зарадва всички поробени народи и ги обнадежди.

Доколко американската намъса въ Виетнамъ и Доминиканската Република обслужва противокмунистическата кауза и доколко комунистическата агресия въ свободния свѣтъ и комунистическата тира - ния въ поробенитѣ страни сѣ застрашени може да се съди отъ реакци - ята на поражениитѣ сили въ западния свѣтъ. Яростнитѣ протести на комунизираниитѣ студенти криещи се подъ различни имена или манипу - лирани отъ тайни комунистически централи, нескончаемитѣ апели на заблудени или наивни общественици за отегляне отъ Виетнамъ или не намъса въ Доминиканската Република, несклопоснитѣ аргументи на про - нонсирани лѣвичари противъ настоящиятъ курсъ на американската по - литика показватъ въ каква паника сѣ изпаднали комунистическитѣ агенти отъ Москва и Пекингъ до последнитѣ тайни скривалища на ко - мунистическата конспирация.

Комунистическата агресия въ Виетнамъ следва изпитанитѣ ме - тоди на партизанската война. Мѣстни комунисти и инфилтрирани аген - ти организираха партизанско движение. Комунистически Виетнамъ ги снабдява съ оръжие, армия и всички необходими средства за тероръ, пропаганда и команденъ персоналъ. Политически лица въ опозиция на комунизма биватъ залавени и екзекутирани, селяни и граждани биватъ мобилизирани или избивани, духътъ на съпротивата унищожаванъ. Въ същото време поставени агенти преоблечени въ попска раса или подъ каквато и да е друга форма подкопаватъ установения политически ре - жимъ и създаватъ впечатление на всеобща опозиция за външна консумация, и вътрешна дезорганизация. Прикрити комунистически централи въ Западния свѣтъ експлоатиратъ вътрешни брожения за дискредитиране на военни правителства и подкопаване съпротивата имъ на комунизма. Подкупени или късогледни журналисти въ Западния свѣтъ подвеждатъ общественото мнение въ полза на подривни елементи.

Ние които изпитахме на гърбътъ си тази комунистическа такти - ка и стратегия, можемъ да свидетелствуваме за нейнитѣ резултати. Можеби онѣзи измежду нашитѣ емигранти, които години наредъ служиха като слѣпи оръдия на тази комунистическа тактика съ надеждата да надхитрятъ комуниститѣ, сѣ разбрали нейното значение сигурно сега поне ще мълчатъ и оплакватъ грѣховетѣ си .

Третирането на Виетнамската криза и интервенцията въ Домини - канската Република отъ западната преса на последъкъ носи белези на отрезняване отъ заблуди и илюзии и реалистично разбиране на тактиката и стратегията на комунизма. Ако Американската политика по настоящемъ водена въ Виетнамъ и Доминиканската Република е из - разъ на подобно отрезнение и разбиране, ние можемъ да се надѣваме че ерата на коекзистансъ и акомодация съ комунизма и ерата на праздни надежди, че вѣтроветѣ на свободата ще извѣятъ комунизма отъ поробенитѣ страни и че той, комунизма, е въ своя залъзъ и че една нова ера въ международнитѣ отношения е на пътъ да изгрѣе и донесе края на комунизма, е най малко къмъ своятъ край.

Ние се надѣваме, че политиката на Велика Америка ще се въз - върне къмъ принципитѣ на Уудроу Уилсонъ. Тѣзи принципи на времето вдъхновиха онѣзи които бѣха загубили вѣрата си въ свѣтовната прав - да. Тѣзи принципи, по настоящемъ, изразени въ новата американска политика могатъ отново да възкресятъ вѣрата на поробенитѣ народи въ свѣтовната правда и вѣрата на хилядитѣ емигранти, че свободата отново ще изгрѣе въ поробенитѣ имъ отечества.

Б О Р Б А

ПРЕДЪ ПРАГА НА РАЗВРЪЗКАТА .

Отъ
Д-ръ Иванъ Дочевъ
Председателъ на Българския Националенъ Фронтъ

Трънливъ и тежъкъ бѣше пътятъ който българскитѣ емигранти изминаха презъ двадесете години откакъ комунизъма пороби Родината ни. Съ рискъ на живота си тѣ трѣбваше най напредъ да преминатъ теленитѣ мрежи на границата , мнозина оставиха коститѣ си тамъ, после трѣбваше да изживеятъ много и много разочорования, пречки и трудности докато могатъ да подредятъ отново живота си въ чужбина. Толѣми морални сили се изискваха, за да се отстои двадесетъ години и за наша честъ, българскитѣ емигранти националисти -антикомунисти организирани въ Българския Националенъ Фронтъ, доказаха, че иматъ тѣзи сили защото останаха непоклатими на заетитѣ позиции и до денъ днешенъ, съ вѣрата, че по-рано или по-късно свободата отново ще огрѣе роднитѣ балкани, поля и долини и тѣ ще намѣрятъ утеха и щастие всредъ китната родна природа и всредъ своитѣ близки.

Политиката която Западнитѣ Сили водѣха по отношение на комунизъма и на която емигрантитѣ бѣха свидетели цѣли двадесетъ години никкъ не бѣше укоражителна, или обнадеждаваща. Напротивъ така изглеждаше като че ли свѣтътъ се приготвява да капитулира предъ комунизъма. Въпреки всичко това, обаче, емигрантитѣ не се разколебахъ, продължиха борбата и я продължаватъ и днесъ.

Желѣзната логика на реалността, която неможеше да не бѣде позната на просветенитѣ политически лица, ни даваше надежда, че макаръ и така да изглежда, външно, въ сѣщностъ не е възможно щото свободнитѣ народи, на първо мѣсто американскитѣ народъ, да допуснатъ щото отъ свободни хора и господари да се преобърнатъ на слуги и роби. И това се потвърди! Ние емигрантитѣ , пострадали, мъчно можехме да намѣримъ търпение, бързахме и настоявахме. Ако ,обаче , бихме се поставили въ положението на отговорнитѣ ръководители на държавитѣ, на мѣстото на Правителството на Америка, не се знае дали и ние бихме се решили да предприемемъ нѣщо преди да сѣ узрѣли нѣщата; преди да се опитатъ всички останали средства; преди да се създаде психологическа обстановка и основа; преди да се изгради нуждната военна мощъ която може да наложи една промѣна. За насъ двадесетъ години ни се видѣха като вѣчностъ, за историята на човѣчеството, обаче, двадесетъ години сѣ само единъ моментъ.

Отъ нѣколко месеци насамъ ние сме свидетели на решителнитѣ действия на Америка въ Виетнамъ. Последния случай съ интервенцията въ Доминиканската република е още едно доказателство. Наистина Америка е имала най добро желание да разреши свѣтовнитѣ проблеми по миренъ пътъ и тя даде доказателства за това, но ... имало е една граница до която може да се продължава съ една такава политика и щомъ тази граница бѣ преминала дойде и една нова политика.

Втората свѣтовна война завърши съ победа за Западнитѣ Съюзници обаче нейниятъ край не донесе разрешение на въпроситѣ заради които войната се почна и имаше смисълъ да се води. Въмѣсто свобода и демокрация да се осигури за всички народи въ свѣта днесъ 28 отдѣлни нации и държави сѣ подъ комунистическо робство, между които и нашата Родина България. Въмѣсто миръ да зацари на всѣкъде по свѣта войната фактически бѣ прекратена само формално. Свѣтътъ дими и по че-

тиритѣ му краища войната продължава. Само Америка днесъ има надѣ 100,000 души войници на разнитѣ фронтове, които се биятъ и даватъ всѣки день жертви.

Едно такова състояние на нѣщата не може да продължи дълго !

Следъ като бѣха изпитани всички мирни средства и възможности налага се да се избере другиятъ начинъ, още по вече когато има на лице единъ агресоръ който заплашва цѣлиятъ свободенъ свѣтъ.

Ние сме ПРЕДЪ ПРАГА НА РАЗВРЪЗКАТА ! За да се каже това не е нужно нито човѣкъ да е експертъ нито да е пророкъ. Свѣтътъ не може да продължи да съществува нормално ако не се осигури свобода за всички народи. Свѣтътъ не може да се радва на миръ ако не се отстрани опасността която се е надвиснала надъ него и която застрашава мирътъ.

Презъ цѣлиятъ периодъ отъ двадесетъ години откакъ комуниститѣ поробиха половината отъ Европа и разни други страни въ далечния изтокъ и въ близостъ съ Америка, комунистическата пропаганда направи всичко възможно да сломи съпротивата на емиграцитѣ. Същото се отнася и за нашата емиграция. Извънъ пропаганднитѣ средства, радио, преса, културни делегации и пр. комунистическото правителство отъ София предложи на емигрантитѣ най различни съблазни: търговия, помощи, други различни облаги; раздаде амнистии и най широко обещавахе най различни облаги и привилегии за тия които се върнатъ. Емигрантитѣ не се потдадоха на изкушенията. Колкото и тежкъ да бѣше живота имъ въ чужбина тѣ предпочетоха да останатъ честни къмъ себе си и страдащиятъ нашъ народъ отколкото за лични облаги да се опетнятъ и измѣнятъ на народа ни. Всѣкога е имало и сега може да се намѣрятъ еденици, които нема да могатъ да издържатъ до край, които ще загубятъ търпение, или които ще се съблазнятъ отъ обещанията за облаги или обществено положение. Ние само ще съжаляваме за тѣхъ тъй като тѣ ще се обезличатъ и сами ще унищожатъ онава което сѣ изградили като име и достойнство за тѣхъ презъ времето на емиграцията и участието въ освободителната борба. Такива случаи отъ която и страна да дойдатъ нѣма, обаче, съ нищо да повлияетъ или да смутятъ редицитѣ на борцитѣ за свобода противъ комунизма, борбата ще продължи така както е била водена до сега и тя ще завърши, по-рано или по-късно съ победа. Никоя тирания не е била вѣчна въ свѣта. Ние знаемъ отъ историята за по вѣлики империи отъ червената империя на комуниститѣ, които рухнаха безъ остатъкъ; ние сме живи свидетели на други опити да се установяватъ режими подъ диктовка, които много се бѣха разширили, но пропадаха безславно, ние ще бъдемъ живи свидетели и на рухването и пропадането на комунизма !

Днешното състояние на международната политическа обстановка може да се характеризира съ четири думи - ПРЕДЪ ПРАГА НА РАЗВРЪЗКАТА.

Никой отъ насъ, членоветѣ на Българскиятъ Националенъ Фронтъ, които двадесетъ години отстояха непоколебимо на своята позиция, не ще забрави това и никой отъ насъ нѣма да престане или намали активността си и участието си въ борбата за освобождението на България отъ комунистическото робство ! Ние сме решени и ние ще изпълнимъ нашето решение до край - борбата ще продължи до победа !

БОЖЕ ПОМОГНИ НИ !

ХИЛЯДА И СТО ГОДИНИ ХРИСТИЯНСТВО.

Стоянъ Николовъ,

Торонто.

Тази година махалото на времето отброй единадесетъ вѣка-хиляда и сто години-отъ покръстването на нашия народъ. Отъ тогава до днесъ животътъ на нашата Источно-православна църква се вплита неразривно и блести като златна нишка въ вѣковната история на българския народъ. Живѣла съ радости-тъ на народа ни презъ днитѣ на възходъ и съ мъжитѣ му презъ дългитѣ години на нечовѣшки изпитания, българската национална църква се врѣза дълбоко въ недрата на народа ни и до днесъ остана плътъ отъ плътта му, кръвъ отъ кръвта му като отразителъ на народния ни битъ, изразителъ на националнитѣ ни и духовни възделения и крепителъ на безсмъртния народенъ духъ.

Семето на християнството намѣри благоприятни условия за развитие на българска почва съ кръщението въ християнска вѣра на царь Борисъ I въ 864 година. Имало е споръ, дали царь Борисъ I е приелъ свѣтото кръщение въ 864 или 865 година. Въ 1908 година известниятъ български историкъ проф. Василь Златарски установи годината 864 като година на покръстването. По-късно възъ основа на единъ стариненъ надписъ откритъ въ Албания, проф. Златарски дойде до заключение, че царь Борисъ е приелъ кръщението между 21 августъ и 1 септемврий 866 година. Обаче, ученитѣ византолози, Вайанъ и Ласкарисъ средъ всестранни проучвания на намерената въ Албания плоча и като се основаха на писмениятъ трудъ на Презвитеръ Константинъ, стигнаха до заключението, че българскиятъ царь е приелъ кръщението веднага следъ сключването на българо-византийскиятъ миренъ договоръ въ 864 година и съ това твърдението на проф. Златарски отъ 1908 година се прие за мѣродавно.

Българския народъ не схвана християнството като учение, полезно само за него. Християнството се разнесе отъ България и по много земи, населени съ славяни: Украйна, Сърбия, Русия и др. Отъ друга страна царь Борисъ I отвори широко границитѣ на държавата си за християнската проповедъ. Първона-чално визинтийски мисионери, а после духовници изпратени отъ римския Папа, начело съ известния епископъ Формоза, работиха усърдно за покръстването на българитѣ и въобще на славянитѣ. Но християнската вѣра се закрепи именно въ България и отъ тамъ разпространи между славянскитѣ народи, главно благодарение дѣлото на солунскитѣ братя св. св. Кирилъ и Методий и тѣхнитѣ ученици.

Както е известно, Кирилъ и Методий започнаха дейността си въ Моравия, но силни ифанатични противници парализираха усилията имъ. Следъ смъртта на първоучителитѣ, ученицитѣ имъ Климентъ, Наумъ, Ангеларий и други, преследвани и изгонени отъ Моравия, намѣриха въ 866 година сърдеченъ приемъ въ България. Царь Борисъ имъ осигури условия да продължатъ въ България започнатото дѣло въ Моравия. И то скоро даде невѣроятни резултати. Изникнаха две главни огнища на християнска просвѣта: едното въ новопостоениятъ манастиръ "Патлейна", където още при царь Борисъ I се разви прочутата Преславска школа. Тамъ билъ ръководителъ св. Наумъ. Другото училище бѣ основано въ градчето Демолъ, не далечъ отъ Охридъ, въ който градъ по късно училището бѣ примѣстено и остана за винаги прочуто като Охридска Школа, подъ ръководството на св. Климентъ. Отъ тѣзи две български училища излѣзоха и първитѣ български писатели, философи, художници: Черноризецъ Храбръ, Епископъ Константинъ, Йоанъ Екзархъ, а и самиятъ царь Симеонъ Велики.

Каноническото устройство на църквата в България се привърши между 893 и 918 години. В 893 година Народен Съборъ объяви Християнството за държавна религия, призна славянския езикъ за официаленъ и даде нареждане да се смѣнятъ навсѣкѣде гръцкитѣ богослужебни книги съ книги на български езикъ. Сборътъ също така назначи и вакантнитѣ мѣста на българи иерарси. Първитѣ български владици сѣ били бладиката на Плиска-Константиноу, и Охридския епископъ св. Климентъ.

Това е накратко историята на утвърдяването и укрепяването на источно-православното вѣроисповѣдание в България. Една отъ най характернитѣ особености на християнизирания български народъ е, че той презъ всичкитѣ единадесетъ вѣка отъ покръстването му не се поддаде нито веднѣжъ на вѣроизповѣдно раздробление и още по малко на религиозни борби. Българския народъ остана завинаги признателенъ къмъ основоположницитѣ на источно-православната му църква и единодушно привързанъ къмъ вѣрата си. В България не сѣ познати религиознитѣ борби на Англия, Германия, Франция, Испания и още по малко религиозниятъ фанатизъмъ, който и до днесъ облива въ кръвъ индуския народъ. Толерантенъ къмъ всѣко вѣроизповѣдание, неговата забележителна вѣротърпимостъ го запази отъ всѣкакво противорелигиозно увлечение. Само съ това може да се обясни, че нашиятъ народъ презъ тѣзи единадесетъ вѣка остана религиозно единенъ и че църквата изигра историческа роля не само за укрепяване на вѣрата му, а и за просвѣтата и националното му опазване презъ дългитѣ години на дветѣ му заробвания. Килийнитѣ училища-културни огнища, които опазиха езика ни презъ робскитѣ години, бѣха създаване на църквитѣ и манастиритѣ.

Нѣма нищо по чуждо на народниятъ ни битъ отъ всѣко богохулство и отъ преследване на вѣрующитѣ. Това трѣбва да знае всѣко, който дръзне да богохулства предъ нашиятъ народъ. Съ насилие може да се пречупи всѣкаква политическа съпротива, дори и у свободолюбивия, демократиченъ български народъ. Но съ богохулство никой никога не ще го подчини на силата, която се изпречи между него и неговата вѣра.

Както е известно, отъ почти половина вѣкъ християнството е подложено на нечовѣшки преследвания въ странитѣ, където богохулници завладѣха политическата власть. Въпреки всички преследвания, затваряне на църкви и депортирвания, християнството не загина до сега!

Всички знаемъ, че е предприетъ новъ походъ, този пътъ за изкореняване на християнскитѣ добродетели и разрушение на всички църкви. Една "Идеологична комисия", възглавяна отъ известния Леонидъ Илиевъ, е изработила подробенъ планъ за пълното и цѣлостно унищожение на християнската вѣра въ живота на много страни, включително България.

Очевидно, като отбелѣзваме протиченето на единадесетъ вѣка отъ покръстването на нашиятъ народъ, сърцата ни не могатъ въ тѣзи трагични съ вѣрата ни дни, да се отворятъ съ радостъ. Но очитѣ ни трѣбва да се отворятъ! Трѣбва да погледнемъ съ всичката сериозностъ на църковнитѣ борби, които се развихрятъ днесъ предъ очитѣ ни въ изгнание. Нито поводътъ, нито мѣстото позволяватъ да навлизаме тукъ въ подробенъ анализъ на онова, което става въ църковния ни животъ на този континентъ. Но подъ свѣтлината на събитията, които се разгвѣватъ предъ очитѣ на цѣлия свѣтъ отъ новия безпощаденъ походъ на богохулството, дошло екрайно време да се осъзнаемъ, докато не е станало много късно.

АПРИЛСКОТО ВЪСТАНИЕ - БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ПЪТЪ .

Борисъ Приморски,
Виена.

Две смърти нѣма,
Безъ една не може.

Полковникъ Борисъ Дранговъ.

Мечтата на всички народносно осъзнати български поколения отъ срѣдата на осемнадесетия вѣкъ да днесъ е била извоюването на политическата свобода на българския народъ, обединенъ въ една държава, обхващаща териториялно всички земи, населени въ множеството си съ българи. Мѣнящата се политико-историческа международна обстановка презъ този периодъ отъ време, багри само различно декоритѣ въ борбата за осъществяване на тази мечта-идеялъ. Целта е оставала, обаче, винаги непромѣнена. Въ своя идеалистиченъ оптимизъмъ, нѣкой българи достигнаха и до тамъ, да вѣрватъ и въ момента на най голѣмото политическо отдалечение отъ този идеялъ, следъ окупацията на страната ни отъ съветскитѣ войски презъ 1944 година, че българскитѣ комунисти, бидейки по произходъ българи, ще се постараятъ да запазятъ постигнатото национално обединение презъ 1941 година, макаръ и подъ комунистически режимъ. Българскитѣ комунисти, обаче, подъ съветски натискъ, или не, не само че не се постараха да сторятъ това, но дадоха съгласието си за денационализирането на българитѣ отъ Македония.

Усилията, водещи къмъ осъществяването на българската национална независимостъ преминаха презъ най различни фази: отъ прошения за милостъ и правда предъ Високата Порта и съвестта на тогавашнитѣ Западни Сили, до хайдушкитѣ чети, легията на Раковски, та до Априлското и Илинденското въстания. Победата бѣ овѣнчана съ саможертвата на Шипка, въ лѣтописитѣ на рускитѣ хронисти едва ли отбелѣзана!

Априлското въстание е недвусмисления изразъ на българския народъ на готовността му за жертви за свободата си, то е въплотенъ изразъ на опиянението на роба въ мечтата му за свобода и самодържавие. Априлското въстание е българския еквивалентъ на Френската революция, но докато последната се изнесе на гърба на разюздалата се маса на лумпенпролетарията на френската столица, носителитѣ на българския бунтъ за свобода бѣха най ценния елементъ на народа ни: занаятчийтѣ, просвѣтенитѣ и земледѣлскитѣ стопани. Априлското въстание е едновременно българската Голгота и Въскресение!

Несъмнено е, че освобождението дойде съ рускитѣ войски, но апотеоза на свободата бѣ Априлското въстание. То извая мраморния пиедесталъ върху който се постави свободата на Родината ни. Чрезъ него българския народъ, начело съ изъ него излъчени водачи-апостоли, воеводи и главатарии, постави твърдо своя искъ за политическа свобода. Той се превърна въ исторически документъ, обгербванъ съ кръвта на бунтовницитѣ, съ пепелта на опожаренитѣ селища. Българското самодържавие бѣ извоювано, не измолено! Българския народъ самъ набави иглянкитѣ и кремъклийкитѣ! Самъ излѣ крушумитѣ си! Самъ направи и черешовиятъ си топъ и набави джепането му! Българската жена изпече пексимета и извежа байрацитѣ на бунтовницитѣ! Никое чуждо правителство не спусна съ парашути или снабди съ подводници амуницията. Българскитѣ политически изгнанници живееха и умираха по това време съ революцията.

Днесъ, българския народъ е отново подъ жестоко политическо настойничество. По жестокостъ то е сравнявано само съ инквизициитѣ на сръдневѣковieto и съ золумлущитѣ на черкезитѣ и башибозуцитѣ. Главното му оръжие е страха-моралния и физически страхъ. Българския народъ мълчаливо търпи и понася тѣжеститѣ и пораженията върху снагата си. Той очаква пакъ момента да отърси чуждото владичество, което възпрепятствува свободното му и нормално развитие. Намъ е ясно, че като народъ, ни предстои новъ периодъ на жертвоприношение и борба за свобода и независимостъ, защото, ако не я придобиеме, ние ще изчезнемъ като нация, ще потянеме въ сивата маса болшевишкото стълпотворение.

Пяттъ е сжщия! Борба и жертви! Само, че методитѣ днесъ сж други. Българскитѣ националисти въ изгнание, на които е дадена свобода да мислятъ, да се движатъ и говорятъ, сж и днесъ тѣзи, които ще трѣбва да понесатъ кръста къмъ новата българска Голгота, или историята ще имъ отнеме правото да твърдятъ, че сж борци за свобода. Ние, българскитѣ националисти, трѣбва да се откажемъ отъ нашето поклонничество предъ чужди олтари, спрѣме молитвитѣ си предъ тѣхъ и поемемъ патя къмъ българския Богъ-борбата!

Нашитѣ очаквания да си възвърнемъ свободата, като резултатъ на новъ свѣтованъ конфликтъ останаха до сега напраздни и ще останатъ и за въ бждѣще сжщо такива, защото, отъ една страна, тази свобода, която ние желяемъ, не е свободата на тѣзи, които постановиха въ Техеранъ, Ялта и Потсдамъ, що е свобода-и отъ друга страна, защото войната въ своята форма до 1945 годи е изключена като факторъ въ днешната политическа концепция, въпреки многото привидни фактори, които даватъ поводъ да се мисли противното.

Даже и да се стигне до въоръженъ конфликтъ, той ще бжде ограниченъ между Китай и Американскитѣ Съединени Шати, а не между тѣхъ и Съветския Съюзъ. Но и безъ война, по традиция отъ 1945 година насамъ, бѣха създадени чрезъ въоръжена борба редица нови държави и политически режими промѣнени. Нека не се отдалечаваме отъ нашитѣ, български предѣли: на островъ Кипъръ, подъ водачеството на генералъ Гривасъ, въ продължение на четири и половина години се води партизанска война сръщу Британската Империя, която борба се приключи съ обезяване на независима държава на острова. Окупационнитѣ войски на Британия на Кипъръ сж били четиридесетъ хиляди, най модерно въоръжени и снабдявани. Отрѣдитѣ на генералъ Гривасъ, обаче, недостатъчно въоръжени и снабдени, но сж притежавали това, което никой не може да сломи: себеотрицанието, готовностъ за саможертва - силното оръжие на слабия срещу силния въ партизанската война!

Нашата свобода очаква новото Априлско въстание - партизанската война срещу съветскитѣ окупатори въ нашата българска земя!

xxx

Вѣтъръ ечи, Балканъ стене,
Самъ юнакъ на коня.
Той зове си свойтѣ братя:
"Всички на оръжие!"

Дойде време, ставайте,
Отъ сънъ се събуждайте!
Доста робство и тиранство,
Всички на оръжие!

СПОМЕНЪ ЗА ДВАМА ВЕЛИКИ БЪЛГАРИ РОДЕНИ ВЪ МАКЕДОНИЯ

Проф. Д-ръ АЛЕКСАНДЪРЪ СТАНИШЕВЪ и Проф. Д-ръ АЛЕКСАНДЪРЪ БАЛАБАНОВЪ.

отъ

Д-ръ Георги Паприковъ.

Тази година се навършватъ двадесетъ години отъ като единъ отъ най-големитъ български учени въ наше време бѣ разстрелянъ отъ комуниститъ, заедно съ нѣколко стотинъ представители на интеллигенцията на нашия народъ, на 1 февруарий 1944 година. Проф. Александъръ Станишевъ, роденъ въ Кукушъ, бѣ лѣкаръ-хирургъ отъ свѣтовенъ мащабъ. Неговитъ операции още се цитиратъ въ свѣтовната литература.

Неговиятъ патриотизъмъ бѣ пословиченъ! Памѣтни ще останатъ днитъ, когато той водеше многохилядното студенство и гражданство да протестира противъ Ньойскитъ диктати. Той бѣ роденъ въ Македония, бѣ проливалъ кръвта си за своята Родина, но никога не смѣташе, че братята му по долината на Вардара сж различни отъ тѣзи отъ политъ на Балкана!

Преди десетъ години почина въ мизерия, изоставенъ, забравенъ и нароченъ отъ комуниститъ въ България, единъ другъ синъ на България, роденъ въ Шипъ. Проф. Александъръ Балабановъ бѣ най добрия филологъ, класикъ, езиковедецъ, естетъ поетъ и преводачъ, професоръ въ Софийския Университетъ. За неговиятъ преводъ на Фаустъ, той получи Гьотевия медаль-отличие, което е давано не повече отъ десетина пати между свѣтовнитъ учени по цѣлия свѣтъ. Едно отличие, съ което ние българитъ се гордеемъ!

Презъ 1934 година, се образува единъ общограждански комитетъ за чествуване на 35 годишнината, научна, литературна и обществена дейность на Проф. Александъръ Балабановъ. По починъ на българското студенство се образува и единъ общостудентски комитетъ, въ който, като представител на една отъ тѣзи студентски корпорации бѣхъ участникъ и азъ.

По време на моето следване въ Софийския Университетъ и по време на моята специализация въ Александровската болница въ София, азъ успѣхъ да опозная и обикна моятъ учителъ и професоръ Александъръ Станишевъ. Много по късно, азъ бѣхъ за кратко време домашенъ лѣкаръ на Проф. Александъръ Балабановъ, единъ отъ най популярнитъ и любими софиянци.

Въ честь и за слава на тѣхната памѣтъ, азъ предавамъ тука едни спомѣни на Проф. Александъръ Станишевъ, които той презъ това време ни разказваше и които спомени по късно се напечатаха въ единъ юбилеенъ сборникъ въ честь на Проф. Александъръ Балабановъ.

И нека емиграцията, разпилѣна днесъ по цѣлия свѣтъ да помни: тѣзи двама велики българци, родени въ Македония, работиха, бориха се, разнасяха славата на българското племе по цѣлиятъ свѣтъ и паднаха като герой-само за да може българщината да преуспѣва презъ вѣковетъ!

Ето какво ни разказа Проф. Станишевъ презъ 1934 година въ Александровската болница:

Бѣхъ още съвсемъ младъ студентъ въ Мюнхенъ презъ 1904 година. Една заранъ казайката ми, сложи закуската ми на масата и измърмори: "Моля, господинъ докторе, следъ две седмици да напуснете жилището ми!". Тя бѣ смутена.

Смутихъ се и азъ. Но най сетне се разбрахме. Добрата жена ме смѣташе за лудъ, понеже нѣколко ноци нарѣдъ съмъ говорилъ самъ на себе си и бурно съмъ ржкомахалъ. Убедихъ я, че най-невинно си декламирамъ Фаустъ. Бедната жена умилено ме погледна: "Тази лудостъ, господинъ докторе, не е опасна! Тя прави хората по щастливи и по добри!".

Цѣли три години, кога повече, кога по малко декламирахъ Фаустъ. Презъ 1907 година, на самиятъ день на Великденъ, група студенти-българи се разхождахме въ Мюнхенската градска градина въ която спиреше музика. Граждани, празнично облечени, се радваха на хубавиятъ Божи день. Дяволити млади момичета обикаляха студентскитѣ групи. Имаше много нѣщо, което напомняше на Великденската разходка на Фаустъ. По едно време единъ нашъ другаръ съ смѣхъ ни каза: "Знаете ли най новото? Александъръ Балабановъ превелъ Фаустъ на български". Не познавахъ Балабановъ, но ме обзѣ необузданъ гнѣвъ и отсѣкохъ: "Какъ е посмѣлъ! Този човѣкъ е сигурно лудъ! Дано по скоро го напръвятъ безвръденъ!". И намразихъ Балабановъ, безъ още да го познавамъ и безъ да го бѣхъ видѣлъ.

Измина се много време. Бѣхъ вече лѣкаръ въ една мюнхенска клиника и все пакъ често си мѣрморихъ по нѣщо отъ Фаустъ. Единъ день Сава Огняновъ се яви въ клиниката съ загнойсѣлъ прѣстъ, който азъ веднага оперирахъ. Излѣзохме заедно, за да го придружа до дома му. Савата пѣшка. Внезапно почна да декламира нѣщо отъ Фаустъ, разбира се, съ обичайнитѣ за него ржкомахания и възторзи. Гражданитѣ започнаха да се обръщатъ. Помолихъ Савата да спре. "Знаете ли, докторе, Фаустъ премахна болкитѣ ми!". По това време край насъ бързо премина една интересна фигура. Огняновъ се вгледа. "Това е Балабановъ. Бързай да го достигнемъ". "Не ща" - троснахъ му се азъ - "този лудъ човѣкъ, който е посмѣлъ да преведе Фаустъ на български! Не ща го!". И оставихъ Савата да догонва Балабановъ.

XXX

Злокобна нощъ. Прозорцитѣ на градъ Прилепъ треперятъ отъ канонадата при Битоля. Не може да се спи. Въ ягълъ на стаята ми инамерихъ малка библиотечка. Заглеждамъ се: Майнъ Рийдъ, Викторъ Юго, и гледай ти, между тѣхъ-Фаустъ на български! За пръвъ пътъ виждамъ превода. "Ахъ, проклетника, нима и въ тази злокобна нощъ се изпречвашъ предъ очитѣ ми?". И тръснѣхъ книгата на масата. Прозорцитѣ кѣнтятъ. Канонадата при Битоля е стихийна, не може да се спи. И пакъ взехъ превода въ ржка. Зачетохъ се и четохъ до сутринята. Канонадата вече бѣше спрѣла и азъ вече не се сърдехъна Балабановъ. На другиятъ день пакъ взехъ книгата въ ржка. Не излѣзохъ отъ къщи, чета и прелиствамъ, деклемирамъ куплети и се сърдя на себе си! Но обикнахъ Балабановъ, безъ да съмъ другарувалъ съ него, обикнахъ го, както обичахъ Фаустъ!

XXX

Войната бѣше още въ своята стихийностъ. Бѣхъ въ отпуската и единъ день срещнахъ Александъръ Балабановъ по Царъ Освободителъ. "Добъръ день, господинъ Балабановъ, позволете да Ви се представя". "Здравей, драги Станишевъ". Не бѣхме познати, а се срещнахме като двама стари другари. Бѣхъ поласканъ, но и смутенъ. Смущаваше ме моятъ старъ студентски грѣхъ. Заговорихме за превода на Фаустъ. Слушахъ съ интересъ разказитѣ около превода, критикитѣ, неприятноститѣ, огорченията. Бедниятъ Балабановъ. Сложихъ приятелски ржка около рамото му и го утешихъ съ следнитѣ стихове отъ неговиятъ Фаустъ:

Малцината, що нѣщо отъ свѣта
Узнаха и сърдца си на зганята
Откриха тапа, тѣхъ гориха,
На кръсть позоренъ покачиха...

Раздѣлихме се като приятели и вече често се срѣщаме.

XXX

Преди няколко време Балабановъ страдаше отъ адски болки, предизвикани отъ единъ грамаденъ цирей на гърба му. Дойде въ операционната зала въ Александровската болница. Следъ операцията, която той понесе съ завидна храбростъ и търпение, въ една съседна зала му представихъ студенти и студентки. Една студентка го заговори за Фаустъ. И Балабановъ започна да декламира стихове. Всички го слушахме съ увлечение. Много куплети бѣха казани на нѣмски и на български.

Никакво съмнение: на няколко мѣста, по красота на своя преводъ, Александъръ Балабановъ е надхвърлил оригинала. "И ето, за тия стихове най много съмъ руганъ!". Домачня ми, приближихъ се до него и пакъ го утешихъ:

Разбрахъ ти службата почтенна:

На едро нищо нѣмашъ власть да разрушишъ-

И ето те-на дребно ти начена...

Косата му стана още по чорлава. Очитѣ му свѣтнаха отъ радостъ. Доброта залѣ интересната му глава. Готовъ да забрави всичко, всекому да прости. И така, както бѣ, голъ до кръста, хукна да си ходи въ къщи. "Чакайте, господинъ Балабановъ, облечете се". Сбогомъ, деца. благодаря Ви, благодаря Ви! Шастливъ съмъ. Фаустъ отне болкитѣ ми!".

XXX

И така, казанъ грѣхъ, не е грѣхъ! Изповѣдахъ моятъ старъ студентски грѣхъ, грѣхъ на моята български душа. Сега ми е леко. Ще обичамъ приятеля си Балабановъ, безъ да се смущавамъ, както сж го обикнали и много други като мене. А малцината, които не могатъ да се радватъ на Александъръ Балабановъ, нека се утешатъ: тѣхнитѣ деца ще живѣятъ, ще се радватъ и възхищаватъ, озарени отъ свещения огънъ на създателя на българския Фаустъ.

xxxxxxxxxxx

О Х Р И Д Ъ С И Н Ъ .

Александъръ Балабановъ.

Азъ знамъ единъ жезълъ въ Охрида синь
Отъ чисто е злато и кървавъ рубинъ;
И кой го извади отъ студни води,
Вѣнча щатъ го въ Солуна царь да седи.
Отъ Дунавъ до Бѣло море ще владей-
Той, Царьтъ Балкански, що въ пѣсни се пѣй.

Азъ знамъ една лира въ Охрида синь,
Отъ чисто е злато и виненъ рубинъ;
И кой я извади отъ студни води,
Веднага медъ пѣсни ще той зареди.

Азъ знамъ една хижа край Охрида синь,
Лози попълзѣли по зидове кринъ;
Въ тазъ хижа девойченце мило седи-
Въ уста му що бисерь, що злато въ гърди!
Вамъ жезълъ и лира, и сияенъ рубинъ,
На мене тазъ хижа, край Охрида синь.

XXX

ПОУЧИТЕЛНИ ДНИ ЗА АМЕРИКА.

Зачестилитѣ дръзки и провокационни прояви отъ страна на добри подготвени комунистически агенти, намерили широко поле за безнаказана подривна дейностъ въ тази благодатна страна, носеща съ абсолютно право името на свѣтовна закрилица на човѣшкитѣ инационални свободи, внѣсоха осезателни смущения въ държавното ръководство. Масшаба на атгажираниѣ маси въ тази предателска дейностъ се добре очерта и показва колко много се е разширила, за да утрови първо студентството въ по голѣмата му частъ, а също и множество професори-политически слѣпци и наивници. Материялнитѣ средства, необходими за тази подривна работа сѣ давани щедро отъ комунистическитѣ централи: Китайска, Съветска или Кастровска. Въ тази дейностъ се включиха почти всички университети надъ 400 скрити комунистически организации, носещи най невинни камуфлажни имена и то въ тази страна, гдето нѣма ни най елементарнитѣ условия за икономическа криза.

Опитътъ на правителството да разясни, чрезъ изпратени по цѣлата страна видни политически деятели и държавни чиновници, защо именно Президента даде нареждане за една бърза военна интервенция въ Санто Доминго, което решение бѣ всестранно обмислено и което решение при настоящата политическа обстановка има историческо значение, бѣ провокирано. Тѣзи пратеници на държавата бѣха посрещнати съ дюдюкания, обидни думи и закани отъ "академическата" младежъ, която напомни на насъ, емигрантитѣ, набързо събранитѣ отъ затворитѣ апаши, шумкари заглушаващи софийскитѣ улици съ свойтѣ крясъци "смъртъ на фашизма" по врѣме на кървавитѣ "народни сядилища"!

Минали презъ дългитѣ борби срѣщу бѣсенитѣ пристъпи на комунизма да завладее България, ние познаваме тѣхната тактика и сме живи свидетели, какъ малката наша Родина и нейниятъ народъ съ своето вродено чувство на свободолубие и демократичностъ, даде смѣлъ отпоръ на поцѣлзновенията на болшевикитѣ и въпреки атентатитѣ, адскитѣ машини въ църквитѣ, убийствата и терора, застави комуниститѣ да отстъпятъ отъ политическата сцена и преминатъ въ нелегалностъ и конспирация. И понеже западнитѣ демократи проявиха недалновидностъ и престѣпна наивностъ, бѣ дадена възможностъ на комунизма въ Ялта и Потсдамъ да окупира и завземе наиата страна, понеже ние бѣхме дадене въ даръ на "добриятъ чичо Джо". Резултата е известенъ: сълзитѣ на милионитѣ майки оросиха цѣлата наша страна, оплаквайки десеткитѣ хиляди разстреляни. Тероръ, звѣрски побойща, гладъ, болести станаха всѣкидневни спятници въ живота на народа. България стана жертва на звѣроподобната съветска конспирация!

Направената грешка, днесъ, макаръ и малчаливо се признава отъ нейнитѣ автори, западнитѣ политици. Ще допуснатъ ли тѣ тази сядбоносна грешка да се повтори и тукъ? Отъ това, което виждаме да става, нека се надѣваме, че грешката нѣма да се повтори!

Ние отправяме поздравии къмъ Президента Джансънъ, който добре прецени размѣра на злото и взема твърдото решение да спре походътъ на тѣмнитѣ сили. Съ това, обаче, въпроса не е изчерпанъ. Нови и по тежки изпитания неминуемо ще дойдатъ. Американската демокрация и нейната военна мощъ е гаранция, обаче, за всички народи, че тѣхната свобода ще бѣде запазена и е надежда за поробенитѣ, че тѣхната свобода ще бѣде отново възвърната. Историята ще отдаде заслужено мѣсто на днешнитѣ управници на тази страна, за опита имъ да спасятъ човечеството отъ комунизма!

Патътъ е единъ-никакви компромиси, никакво довѣрие на комуниститѣ! Смѣли мѣрки къмъ вътрешнитѣ врагове, изцѣряване на блуднитѣ синове на народа, всеобща мобилизация на здравитѣ народни сили!

Всѣки единъ компромисъ, всѣка една отстъпчивостъ, всѣко едно неоправдано търпение или толериране, отлагане или съдействие, сигурно ще донесе катастрофални последици!

Р. Р. - Ню Йоркъ.

БЕЗУСПЪШЕНЪ ОПИТЪ ДА БЪДЕ ЗАБЛУДЕНЪ СВОБОДНИЯТЪ СВЪТЪ.

Независимо отъ структурата на държавнитѣ си управления, въ какви съюзи и пактове участвуватъ източно европейскитѣ народи, тѣхната съдба бѣ решена въ Ялта-Потсдамъ, като резултатъ на което червената армия окурипа преди двадесетъ години България. Комунистическата преса, тогава, въ първитѣ дни бѣ залѣта отъ възхвали къмъ армията "освободителка". По късно, обаче, лайфъ мотивътъ бѣ смѣненъ: "9 Септември дѣло на народно въстание".

Само наивника може да допусне че Б.К.П. би могла да си позволи да умаловажи ролята на червената армия въ завземането на България. Москва много добре знаеше защо трѣбва да отдаде такава "честъ" на българския народъ.

Изминаха по-вече отъ двадесетъ години презъ които българскитѣ комунисти, независимо отъ смѣнитѣ които ставаха и ще ставатъ по по върховетѣ като откликъ на промѣнитѣ или инструкциитѣ отъ Кремль, продължаватъ все по найстойчиво да преписватъ тоя ераменъ и трагиченъ актъ на българския народъ. Нѣщо по-вече, московскитѣ сателити въ София усилватъ кампанията си изразяваща се въ протести, че България е напълно независима, какъвто е случая съ новия американски пълномощенъ министъръ въ София на когото е връчена протестна нота отъ страна на комунистическото правителство по поводъ съобщенията на американската преса за разкритията на съвестскитѣ "техници" и "строители" въ разкрития недавна заговоръ въ България.

Коя е причината Москва чрезъ своитѣ подведомствени столици все по остро и настойчиво да протестира? Ние съ задоволство трѣбва да констатираме изхождайки отъ последнитѣ събития, че Запада въ лицето на С.А.Щ. все по-добре и по-добре прозира агресивността и домогванията както на Москва така и на Пекингъ. Готовността на американския Президентъ Г-нъ Джонсонъ да преговаря въ всѣки моментъ, да се помогне финансово както на юженъ така и на северенъ Виетнамъ само за да се прекратятъ кръвопролитията сваля маската на съветския комунизъмъ -чиито цели сж диверсия и господство надъ цѣлиятъ свѣтъ.

Ние можеби ще бъдемъ покрусени отъ още отстъпки. Това въ никакъвъ случай не трѣбва да охде причина за отчаяние! Миналото ни дава тия основания. Когато, преди тридесетъ години, свѣтътъ бѣше заплашенъ отъ друга угроза -нацизма, тогава западнитѣ страни провеждаха същата политика, на търпимостъ и отстъпки, тѣ положиха всички усилия да се предотврати свѣтовния конфликтъ.. Това насърчи агресора и се дойде до единъ моментъ когато демократичнитѣ народи трѣбваше да избиратъ - да дадатъ своитѣ синове жертва, за да запазятъ свободата или да я загубятъ. Ние видѣхме какъ търпимостъта се преля въ готовностъ за саможертва и отстъпкитѣ се превърна въ неудържимо настѣпление. Подъ напора на моралната, военна и финансова мощъ нацизма бѣ разгроменъ.

Днесъ диктаторитѣ отъ Москва по добре отъ насъ чувствуватъ, че западния демократиченъ свѣтъ е дошелъ до края на границата на търпимостъта и отстъпкитѣ. Западнитѣ страни рано или късно ще поискатъ ревизиране на спогодбитѣ отъ Ялта-Потсдамъ. Нашитѣ страни, които бѣха дадени като свера на влияние на Москва не сж дадени за винаги. Срокътъ отдавна е изтекълъ ! И.. за да обезоружатъ Запада се опитватъ да заблудятъ свѣтътъ. Тѣ се опитватъ да доказватъ, че

независимо отъ споразуменията народитѣ отъ задъ "железната завеса" сами ся си избрали комунистическитѣ режими че тѣхнитѣ режими ся независими, като за да "доказватъ" това приобѣгватъ и до трикове - посещението на Председателя на Президиума на Н.Р. Георги Трайковъ въ Москва, който, ужъ като представителъ на друга партия, земеделската отива да води "преговори". Трикътъ обаче излезе много евтинъ тѣй като Георги Трайковъ въ Москва, за да се препорѣча предъ господаритѣ си се самодемаскира и показа, че не е никакъвъ земеделецъ а си е комунистъ. На официалния банкетъ въ Москва Трайковъ се нахвърли върху Америка съ обидни обвинения и нападки, Американския пълномощенъ министъръ напусна банкета и . . Трайковата мисия пропадна. Опитътъ да се заблуждава западния свѣтъ за истинското положение въ България не успѣ!

Коя е нашата задача ?

Независимо къмъ коя политическа партия, организация или групировка принадлежимъ ние не бива да забравяме, че сме синове на единъ народъ. Нашитѣ различия по разни въпроси само показватъ, че ние сме свободни да се самоопредѣлимъ; факта, че ние сме прокудени, отъ родната земя ни показва, обаче, че ние имаме единъ и същъ врагъ - комунизма и ние трѣбва да водимъ борбата задружно. Ако комуниститѣ не се страхуватъ и срамуватъ да изопачаватъ фактитѣ и да фалшифициратъ истината ние нѣма защо да се колебаемъ и нашъ дългъ е да ги изобличаваме. Не бива да се стесняваме, че изпадаме въ повторения. Ние знаемъ, че 9 Септемврий лиши България отъ едно демократично правителство въ което влизаха Коста Муравиевъ и Димитъръ Гичевъ ; ние знаемъ, че комунистическиятъ режимъ лиши нашиятъ народъ отъ свобода на словото и печата, отне земята на селянитѣ, използва безплатния трудъ на цѣлиятъ български народъ, унищожи интеллигенцията ни като заля страната съ кръвъ, и преобърна страната въ единъ сателитъ на Москва. Нашата дейностъ, нашитѣ изказвания, нашитѣ меморандуми и протести, рано или късно, ще бждатъ оръжието въ рѣцетѣ на Западнитѣ Сили срещу общиятъ врагъ. Независимо отъ това нашъ дългъ е да вземемъ ясно отношение къмъ опититѣ да се прокара и заблудата че комунизма се либерализира и демократизира, че еволира. За голѣмо съжаление тукъ тамъ въсредъ българската емиграция се появяватъ хора които проповѣдватъ, че комунизма наистина билъ евулиралъ и че това било ставало и въ България. На такива, безъ ни най малко съмнение, че грешимъ ние трѣбва да гледаме като на подготвени комунистически агенти които скрито се проявяватъ по-рано или по-късно въ зависимостъ отъ момента и задачата имъ или ще трѣбва да гледаме на тѣхъ като на хора безъ политическа зрелостъ и хора съ детски наивни разбирания, които услужватъ все пакъ на комунизма. Нашъ дългъ е да намѣримъ сили въ себе си да преодолѣемъ лични отношения, да проявимъ политическа зрелостъ и да отстоимъ каузата на нашиятъ поробенъ народъ, правилно и достойно -срещу явнитѣ и прикрити врагове, чрезъ изнасяне на истината и изобличаване на заблудитѣ и наивността и чрезъ вземане едно положително отношение къмъ политиката на Запада на чело съ Америка въ усилията му да спре настѣплението на врага, да разреши свѣтовнитѣ проблеми по единъ реаленъ начинъ и да осигури миръ и свобода за всички народи въ свѣта, което е и единствения пѣтъ за постигане по скорошното освобождение на нашиятъ народъ и нашата Родина България . .

Александъръ Гърковъ
Ню Йоркъ

ЕМИГРАНТСКА БИБЛИОГРАФИЯ.

НАЦИОНАЛНА БЪЛГАРИЯ, Независимо Юбилейно Издание. Мюнхенъ Великденъ 1965 год. редакторъ Д-ръ Димитъръ Вълчевъ. Вестникъ 6 стр. отъ които 2 на нѣмски.

Още презъ 1949 година, като органъ на Б.Н.Ф. въ Европъ, започна издаването на "Национална България" подъ редакторството на Д-ръ Димитъръ Вълчевъ. Вестникътъ още тогава изигра изключително важна роля въ емигрантскитѣ срѣди и благодарение на нещото му списване, си спечели име на едно отъ най-доброто емигрантско издание.

Въ юбилейното издание, по случай 1100 години отъ покръстването на българитѣ, Стоянтъ Николовъ е далъ една отлична статия, която препечатваме въ този брой на БОРБА. Съ "Нашата легитимация", редактора дава отчетъ предъ историята, на групата българи - емигранти и за тѣхнитѣ старания да бждатъ полезни за освобождението на Родината си. Д-ръ Иванъ Дочевъ дава статия съ коментаръ за "Ролята на Българския Националенъ Фронтъ". Познатиятъ нашъ общественикъ и бившъ министъръ Христо Статевъ праща писмо да редакцията съ надсловъ: "Упование на българщината презъ вѣковетѣ". Следватъ статий зъ Македония, за родната Църква и проблемитѣ свързани съ тѣхъ-проблеми така акутни и болни днесъ за насъ, емигрантитѣ. Д-ръ Георги Паприковъ дава обективна библиография за "Двадесетъ години емигрантски печатъ". Въобще, въ този брой отново се събиратъ основателитѣ на този вестникъ и дано това да бжде базата за едно по нататъшно обединение на националнитѣ сили!

Съ този юбилеенъ брой редактора Д-ръ Димитъръ Вълчевъ достига до апогея на журналистическото искусство и за този брой смѣло може да се каже, че е най-доброто емигрантско издание излѣзло до сега на бѣль свѣтъ.

НОВАТА ВАВИЛОНСКА КУЛА. Книга отъ Иванъ Банковски. 160 стр. на циклостиль, Франкфуртъ/М., 1965 год. Цена 3 долара.

Познатиятъ на всички емигранти редакторъ на "Български Войнъ", издава тази втора своя книга отъ живота и патилата си по западнитѣ бѣжански лагери. Съ чудесенъ, лекъ и пълненъ съ хуморъ стиль, автора скицира образи и сцени на нашенцитѣ, събрани отъ четиритѣ крайща на нашата Родина, катописва тѣхнитѣ страдания, надѣжди, чувства и стремежи. Всѣки единъ емигрантъ, миналъ презъ тѣзи лагери, не може да не си спомни съ усмивка за всичкитѣ свой брата по сядба, събрани "отъ колъ и отъ вѣже", така както нѣкога бѣха хъшоветѣ по улицитѣ и кръчмитѣ на Гюргево или Брайла.

Отъ сърдце поздравяваме автора за този чудесенъ неговъ трудъ и горещо препоръчваме книгата на всички емигранти. Dr. I. Bankovski, Schliesfach 5083 Frankfurt/M/. Germany.

ЕВРОПА, ЕДНА ИМПЕРИЯ ОТЪ 400 МИЛИОНА ХОРА. Книга отъ Жанъ Тириаръ, 120 стр на английски или френски или нѣмски. 12 стр. на български съ клишета.

Написана отъ водача на организацията МЛАДА ЕВРОПА, въ която книга се отхвърлятъ енергично всички решения и последици отъ конференцитѣ въ Техеранъ, Ялта и Потсдамъ, които решения загубиха Европа, включително и нашата Родина. Ратува за една независима, обединена, национално силна и социално справедлива европейска общностъ.

КРЪСТЕВИЯТЪ ЕФЕКЪТЪ-ОТКРИТИЕ И ОСЪВЪРШЕНСТВУВАНЕ. НЕГОВОТО СВЪТОВНО ЗНАЧЕНИЕ ЗА ОТБРАНА И ПОЛИТИКА. Брошура отъ Проф. Д-ръ Кръстю Кръстевъ на нѣмски. 35 стр.

Въ тази брошура, видниятъ нашъ инженеръ и физикъ Д-ръ Кръстю Кръстевъ, който наскоро бѣ награденъ съ най високо отличие на американскитѣ въздушни сили за откритието му въ полето на атомнитѣ експлозии, дава въ сбита форма реферата който той изнесе въ Бонъ, Германия презъ ноемврий 1964 година. Въ този рефератъ Д-ръ Кръстевъ е запозналъ присѣтстващитѣ съ грамадно значение на атомнитѣ експлозии за човѣчеството. Присѣтствавали сж най видни представители на германскитѣ политически срѣди и правителство, пресата, военнитѣ, академици и дипломати. Както вече е известно, чрезъ "Кръстевиятъ ефектъ" никаква атомна експлозия не може да остане вече въ тайна, където и да се намира тя. Този ефектъ е отъ грамадно значение за контролиране опититѣ на болшевишкитѣ страни съ атомното оръжие.

Съ гордостъ поздравяваме нашиятъ сънародникъ и отличенъ приятелъ на нашата организация Проф. Кръстю Кръстевъ и му пожелаваме още дългогодишна и ползотварна дейность.

НАШИТЕ СТРАДАНИЯ ВЪ ЕВРЕЙСКИТЕ ТРУДОВИ ЛАГЕРИ ПРЕЗЪ ФАШИСКИЯ РЕЖИМЪ ВЪ БЪЛГАРИЯ 1941 - 1944. Книга отъ Ели Барух-адвокат. Тел Авив, 208 стр. съ много клишета и илюстрации въ текста.

Книгата е раздѣлена на две части. Въ първата часть автора дава точни, пълни и обективни сведения за историята, културата и нрава на българитѣ, а също така и доста подрабни характеристики на видни наши възрожденци и политически водачи отъ близкото ни минало. Цитира много видни наши държавници относно антисемитизма и расизма. Описва бойнитѣ подвизи на българскитѣ войници-еврей презъ войнитѣ.

Въ втората часть автора се опитва да опише нѣкакъвъ "възходъ на фашизма" въ България, гонения на еврейтѣ отъ царь Борисъ и тѣхното спасяване отъ Митрополитъ Стефанъ. Силно драматизира "бойнитѣ подвизи" на шумкаритѣ-комунисти и величае гробокопачитѣ на България: Кимонъ Георгиевъ, министъра на правосъдието Минчо Нейчевъ и "главниятъ народенъ обвинителъ" Георги Петровъ-хора, на чийто съвести тежатъ убийствата на 100,000 българи отъ всички въроизповедания! И накрая на книгата автора съ гордостъ дава две свой снимки: едната като български трудовакъ-статусъ, който всѣки българинъ дава въ данъ на Родината си и другата снимка-като новоизпеченъ "народенъ обвинителъ" въ лъскавата си джандарска униформа!

Нѣма по голѣмъ мораленъ дългъ на всѣки единъ да защищава своятъ народъ и своятъ вѣра! Но когато се хвърлятъ безотговорно хули и обвинения срещу нѣкого, който плати съ живота си, за да спаси народа си и който днесъ не може да се защити срещу тѣзи нападки, този моралъ става доста сжмнителенъ! Цѣлиятъ свѣтъ знае: България бѣ единственната страна окупирана отъ германцитѣ въ Европа, където народа съ рискъ на живота си запазиха своитѣ братя-еврей! Еврейското население въ България бѣ единственното въ Европа, което на края на войната бѣ по многочисленно отколкото при започването и. И когато дойдоха комуниститѣ и споредъ автора "освободиха отъ фашизма" неговитѣ събрата презъ време на комунистическиятъ режимъ българскитѣ еврей трѣбваше да напуснатъ своята Родина, въ която се бѣха родили, израстнали и бѣха защищавали съ оръжие въ ръка по бойнитѣ поля! И ние не се очудваме, че "народниятъ обвинителъ" адвоката Ели Барухъ се оплаква въ своята книга, че не намиралъ достатъчно подкрепа между своитѣ сънародници въ Израелъ! Българското еврейство, за негова честь, никога нѣма да забрави страната отъ която то бѣше изгонено отъ комуниститѣ!

Д-ръ Георги Паприковъ.

Л О В Ъ Н А Х О Р А .

Драгомиръ Шоповъ,
Парижъ.

Робството не е нищо друго, освенъ получаване на блага за едни отъ принудителниятъ трудъ на други. То датира отъ незапомнени врѣмена при всички народи. Разпространението и увеличаване на робството се е забелѣзало обикновенно следъ войни, като победителитѣ сѣ поробвали цѣли народи и сѣ ги продавали чрезъ надаване. Често пѣти броя на робитѣ надвишавалъ числото на свободнитѣ, защото дѣцата на робинитѣ автоматически ставали роби. Цѣлата тази робска маса била сведена до ролята на инструментъ за използване като обикновенъ работенъ добитѣкъ или за безплатни удоволствия. Господаритѣ разполагали съ живата на робитѣ и имали право да наказватъ съ смъртъ. Всички наследства и получени подарѣци, робитѣ оставяли въ полза на господаритѣ си. Робитѣ не могли да заематъ хубави служби или да встъпватъ въ бракъ съ свободни граждани.

Робитѣ често възставали срѣщу господаритѣ си и последнитѣ сѣ принуждавали да водятъ тежки ипродължителни войни. Една отъ най известнитѣ войни на робитѣ датира малко преди нашето лѣтоброение. По късно въ всички вѣкове на историята, човѣчеството е отбелѣзали стотици войни за робско освобождение. А въ по ново врѣме сѣ отбелѣзани, между другитѣ: Гръцката освободителна война въ 1830 год., премахване робството въ френкитѣ колоний въ 1848 год. въ Индия въ 1861 год., войната въ Американскитѣ Щати въ 1865 год. премахване робството въ Бразилия презъ 1888 година и пр. Многобройнитѣ възстания въ България, Македония и Сърбия, датиращи отъ нѣколко вѣка, които въ резултатъ докараха освобождението на България въ 1878 година и признаването независимостта на Сърбия презъ същата година чрезъ Берлинския конгресъ.

Презъ Втората Свѣтовна война, отново бѣха заробени българскитѣ земи и наложено на народа ни наа тежкото и срамно робство презъ всичкитѣ врѣмена на историята. Българския народъ бѣ приравненъ съ работниятъ добитѣкъ и безпощадно избиванъ въ лагеритѣ на робския трудъ. Всички придобивки оставаха собственостъ на режима. Дори полученитѣ подарѣци и награди отъ делегати, водачи на групи и служебни лица се предаватъ на съответнитѣ служби. Никой не може да излезе задъ граница безъ специално разрешение, придружено съ парична гаранция или залогъ на най близки: жена, дѣца и др. Никаква служба не може да се земе отъ обикновенъ робъ, освенъ тежко физическитѣ. Женидба съ нѣкои отъ господаритѣ става само съ разрешение на партията, а съ хора отъ свободниятъ свѣтъ, само съ разрешение на министерския съветъ.

За увеличение на робската маса, комунистическитѣ агенти си служатъ съ примки за ловене хора, добрили се случайно до свободата. Тѣ пишатъ закони съ обещания за реабилитация, възвръщане на иматитѣ, намиране на работа и най различни обещания. Ловѣтъ на хора обикновено става, като първиятъ въпросъ на комунистическия агентъ е за материалното положение на жертвата. Ако той е добре, тогава не го закачатъ. Ако обаче, е финансово затрудненъ, безработенъ и гладуващъ, тогава му се изпраща порво единъ екземпляръ отъ закона за реабилитацията и амнистията и покрай жертвата скоро се образува кордонъ отъ легационни сътрудници. Даватъ му пари "на заемъ" и въ най тежкиятъ за него моментъ, го компрометирватъ. Останалъ безъ подслонъ и работа, притесненъ отъ полициятъ, емигранта скоро поема пътя къмъ родината.

Като се върне въ България, първата работа на милицията е да разпита емигранта за връзкитѣ му съ емигрантскитѣ организации. Ако той не притежава такива, той бива захвърленъ въ лагеритѣ итамъ бавно ликвидиранъ. Ако ли е членъ на нѣкоя емигрантска организация, подписва декларация, говори по радиото и дава изявления презъ пресата, като го държатъ известно врѣме за примамка икато гюме за нови жертви. Скоро и той бива ликвидиранъ.

Съ такива акции българските емигранти нахърняват свещенното право на гостоприемство и убежище, дадено намъ отъ политически неутралните западни страни.

Отъ друга страна, не ни дава сърдце, да хвърлимъ камъкъ и порицаемъ тѣзи нашенци, минали презъ занданитѣ и канцтрационните лагери, чийто бащи и братя сѣ избегени отъ комунистите, имотитѣ имъ разграбени и тѣ загубили най ценното въ живота-Родината! Ние тихомъ стискаме тѣхната честна попукана емигрантска ръка, ръката на този нашъ събратъ, независимо отъ коя емигрантска групировка изхожда, независимо кой е той и му казваме: Браво, братко!

НЕУСПЪШЕНЪ ОПИТЪ ЗА ПРЕВРАТЪ ПРОТИВЪ КОМУНИСТИЧЕСКОТО ПРАВИТЕЛСТВО

ВЪ БЪЛГАРИЯ.

На 21 априль 1965 година комунистическото радио въ София официално съобщи, че на 11 същиятъ месецъ нѣколко проминентни членове на българската комунистическа партия сѣ били арестувани, поради опита имъ за превратъ противъ правителството.

Между нѣколкото стотинъ души отъ арестуванитѣ били: генералъ Цвѣтко Аневъ-воененъ комендантъ на София, помощникъ военния министъръ и познатъ партизанинъ генералъ Славчо Трънски, пълномощниятъ министъръ за Корея Цоло Кръстевъ, члена на Ц.К. Иванъ Тодоровъ-Горуня /които се е самоубилъ/ и пр.

Западната преса авеснява този опитъ за превратъ съ идеологичната разлика между правителството, което строго държи за връзките си съ Москва и голѣма частъ отъ българските комунисти, които искатъ единъ по либераленъ комунизъмъ по подобие на китайскитѣ.

Сама много добре информираниятъ американски вестникъ "Уолъ Стрийтъ Джърналъ" въ броя си отъ 22 IV 65 съобщава, че опита за превратъ не е дѣлъ на привърженицитѣ на "китайскитѣ комунисти", а е акция проведена въ български комунисти заедно съ български патриоти, целѣща образуването на едно независимо отъ Москва правителство, чийто задача е щѣла да бѣде да подобри отношенията си съ западния свободенъ свѣтъ.

Българската комунистическа преса съобщава за езекутирането на задоченитѣ комунисти, но не дава никакви сведения за съдбата на българските патриоти.

НОВИНИ ОТЪ БЪЛГАРИЯ.

Ето вече повече отъ година отъ като въ комунистическа България е премахната НЕДѢЛЯТА, като почивенъ день. Въ различните околий почевниятъ день е различенъ. Съ това комунистите явно целятъ премахването на недѣлната църковна служба и невъзможността на гражданитѣ да посещаватъ божиитѣ храмове.

Комунистическиятъ вестникъ "Септемврийска победа" отъ 24 май т.г. съобщава, че е взето решение държавата да заплаща на всѣко семейство сумата отъ 20 лева, ако не кръстятъ църковно новороденото си дете, по 60 лева, ако не се венчаятъ въ църква и по 10 лева, ако не погребятъ съ църковенъ обрѣдъ членъ на семейството.

Споредъ швейцарското списание "Свуисъ Економикъ", многобройните супер-люксозни хотели, построени на черноморския брѣгъ, сѣ полупраздни и презъ най усилениятъ сезонъ, поради високитѣ имъ цени. Като се има предвидъ, че тѣзи хотели сѣ отворени само 3-4 месеца въ годината, може всѣко да си представи грамаднитѣ загуби, които които народното стопанство претърпѣва, съ тази комунистическа меголоманска идея, да "достигнатъ Ривиерата и Майами Бийчъ".

Все повече и повече българските продукти, които се изнасят за чужбина като: сирене, кашкавал, мармелади и пр. се бракуват и се забраняват за консумация във разните западни страни. За да изглеждат прѣсни и съ добър цвѣтъ, комунистическите износители им слагат повече отъ допустимото количество бой и други химикали, които сѫ вредни за човѣшкият организъмъ.

Въ комунистическа България има единъ институтъ, който се нарича ХИМПРОМ ЕКСПОРТЪ, който се занимава съ износа зѣ въ чужбина на: химически произведения, торове, разни отпадъци и... лѣкари! Сѣщиятъ институтъ е влѣзълъ въ връзка съ множество африкански страни и им доставя лѣкари на дузини. Така презъ 1964 година сѫ експортирани 64 лѣкара за Алжиръ, 58 за Мароко, 12 за Абисиния, 12 за Гана, половинъ дузина за Мали и пр. Изглежда, че Медицинскиятъ факултетъ въ София добре произвежда лѣкари за износъ!

Чакъ сега излиза на бѣль свѣтъ, съ една публикация въ книгата "Съ първитѣ Антонивановци" издание на Комунистическата Партия отъ 1964 година, че свѣтвно известниятъ пѣвецъ-басъ Николай Гяуровъ е билъ ятакъ и е събиралъ пари и храна за портизанитѣ отъ отрдѣа "Антовъ Ивановъ", въ чийто група бандити е билъ и братъ му Коча Гяуровъ, съ партизенското име Веско отъ с. Дорково, Пещерско. До сега комуниститѣ държаха този фактъ въ строга тайна, та да могатъ да го лансиратъ по западнитѣ опери по лесно!

xxxxxxxxxx

Следното писмо се получи отъ България нецензурирано, отъ единъ виденъ представителъ на Земеделскиятъ Сюзъ и личенъ приятелъ на покоиниятъ Димитъръ Гичевъ, съ молба да го напечатаме въ БОРБА.

ДО "РАДИО ЛОНДОНЪ". ПО СЛУЧАЙ ЗЕМЕДЕЛСКИЯ ЧАСЪ.

Редовно слушамъ предаванията на Радио Лондонъ, като ги считамъ за по умѣрени и по близки до истината, отъ които и да било емисий на български езикъ по други станции. Но отъ както сѫ спрѣни заглушаванията отъ страна на коменстическиятъ режимъ, прави ми впечатление, че и вие заглушавате истината.

Много ме огорчиха изявленията на земеделскиятъ специалистъ-англичанинъ, посетилъ България презъ миналата пролѣтъ. Той твърди, че видѣлъ въ насъ такъвъ хубавъ бѣль хлѣбъ, какъвто не виждалъ никѣде. Нима вие не знаете, че у насъ отъ нѣколко години насамъ се яде жълтъ напуканъ царевичникъ, който цѣлиятъ народъ съ просмѣхъ и мака нарича "руски козунакъ" или "живка" по името на любимиятъ си вождъ, който много допринесе за това благоденствие. И до днесъ този хлѣбъ се продава само престолялъ и твърдъ, за което можете да цитирате на вашиятъ кореспондентъ съответното министерско постановление.

Хубавото българско сирене, за съжаление на се продава у насъ, а на европейскитѣ пазари и въ Америка. За мѣстна консумация, по магазинитѣ име обезмасленъ тебиширъ, а по нѣкога пускатъ и качествено въ Корекомъ, но само срещу здрава западна валута.

Разбира се, че комунистическите узурпатори, ще поднесатъ на вашиятъ слѣпецъ-кореспондентъ само най скѣпитѣ лакомства изъ първокласнитѣ хотели, недостѣпни за проститѣ българи-непартизани. Тѣ сѫ доставени отъ специалнитѣ магазини за охраненитѣ московски послужници, за да могатъ да му запушатъ ушитѣ за воплитѣ на изстрадалиятъ български народъ!

Небива "Радио Лондонъ" да прави такава тенденциозна пропаганда и да сервира подобни нелѣпости на изстрадалиятъ български народъ и емиграция.

София, 20 априль 1965 год.

Земеделецъ.

СПЕЦИАЛНО ЗАСЕДАНИЕ НА ЦЕНТРАЛНИЯ УПРАВИТЕЛЕН СЪВЕТЪ

на БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕН ФРОНТЪ.

На 12 юни 1965 год. в Ню Йорк, С.А.Ш. се състоя специално заседание на Ц.У.С. на Б.Н.Ф. което стана в клуба на Организацията намиращ се на 1639 Бродвей стрийт. Взеха участие в заседанията всички членове на Ц.У.С., болшинството присъстващи лично и останалитъ по пълномощно.

Заседанието се откри и ръководи отъ Председателя на Организацията Д-ръ ИВАНЪ ДОЧЕВЪ, който направи докладъ по поставенитъ в дневниятъ редъ въпроси: бъдща политическо дейност на Б.Н.Ф. в утрешна освободена България, отношението на Б.Н.Ф. към Б.Н.С., дейностъ на Б.Н.Ф. в Америка и Европа, списване и издаване на списанието БОРБА и др.

Въ доклада си Д-ръ Дочевъ изтъкна, че днесъ в поробена България, Гражданското болшинство отъ народа е въ опозиция на комунистическия режим, безъ да е организирано или да принадлежи към нѣкоя партия. Всеобщото желание на народа ни е, въ утрешниятъ день да види да бъде създадена една нова политическа партия, не ангажирана съ миналото и съ партийтъ отъ миналото и нѣмаща нишо общо съ комунизма и и днешното управление. Една нова партия, която да издигне една нова политическа програма и поема нейното осъществяване. Една програма, която да разреши социалнитъ проблеми за всички слоеви и граждански сръди. Една програма, която да гарантира демократично управление на страната и пълна свобода на гражданитъ. Д-ръ Дочевъ изтъкна, че Б.Н.Ф. въ своята декларация въ Вашингтонъ презъ 1963 година е вече издигналъ тази програма и сега се налага да се направи втората стъпка напредъ, като се започне работа за извършване на нуждната подготовка и се отговори на желанията на народа ни и на изискванията на времето следъ освобождението на България, съ огледъ да се осигури прогресъ въ страната и щестие на народа.

По втората точка отъ дневниятъ редъ, Д-ръ Дочевъ изтъкна, че идейната база на която бѣ формиранъ Българския Националенъ Съветъ е изоставено отъ неговото ръководство. Сяко и организационната структура е измѣнена безъ наше съгласие и одобрение, като фактически съвета е преустановилъ всѣква дейностъ. Единъ отъ тримата директори, г-жа Дора Гъбенска е подала оставка и е напуснала Съвета. Поради което, се налага Б.Н.Ф. да вземе становище, какво е неговото отношение къмъ Съвета при днешнитъ обстоятелства.

По отношение на дейността на Б.Н.Ф. въ Европа и Америка, Д-ръ Дочевъ като направи единъ прегледъ на положението, изложи, че организацията ще трѣбва да засили своята дейностъ въ Европа, да укрепи своята дейностъ въ Америка, отъ кадето се инструктиратъ кловетъ и кадето е центъра на Б.Н.Ф.

Списанието БОРБА е изиграло своята благоприятна роля между емиграцията намира одобрение навсѣкѣде и ще трѣбва да се спосва въ сщиятъ духъ. Д-ръ Дочевъ докладва, че има покана отъ нашитъ приятели въ Европа, Председателя на Б.Н.Ф. въ най скоро време да посети нашитъ европейски клонове, да се срещне съ съ отговорни фактори на европейската политика и да се координиратъ действията на нашитъ европейски клонове съ централата въ Америка.

Въ връзка съ тактиката, която трѣбва да възприемемъ въ Америка, Д-ръ Дочевъ докладва, че е постъпило писмо отъ нѣколко отъ нашитъ дейци отъ клона Чикаго, които препоръчватъ да се направи възможното да се осъществи взетата на конгреса резолюция, въ която се казва: "Б.Н.Ф. намира, че екрайно време, всички емигрантски сръди и групи да осъзнаятъ важността на момента, да скъсатъ съ досегашнитъ прийоми на партизанствуване съ интереситъ на нашиятъ народъ и

СЪЮЗЕНЪ ЖИВОТЪ

НЮ ЙОРКЪ.

Отпразднуване на Освобождението на България-3 мартъ.

На 6 мартъ 1965 година клона на Б.Н.Ф. въ Ню Йоркъ, както всѣка година, така и тази отпразднува своятъ традиционенъ празникъ-Освобождението на България отъ отоманско робство. По починъ на Б.Н.Ф. още преди десетъ година тази дата бѣ прокламирана отъ кмета на Ню Йоркъ за БЪЛГАРСКИ ДЕНЬ и българскиятъ трицвѣтъ се развѣва на зградата на кметството на града. Тържеството тази година стана въ голѣмиятъ хотелъ Паркъ Шератонъ, залитѣ на който се оказаха тѣсни да пабератъ многобройната публика, състояща се отъ български емигранти и тѣхни приятели отъ други братски страни. Тържеството бѣ открито съ подходѣщо слово отъ Д-ръ Калинъ Койчевъ, който поздрави присѣстващите и обясни смисъла на днешниятъ празникъ. Бѣха представени всички представители на чужди, намъ братски организации, които поднесоха свойтѣ поздравления. Заключителното слово бѣ казано отъ Председателя на Б.Н.Ф. Д-ръ Иванъ Дочевъ. При най задушевна атмосфера, до късно предъ нощта тържеството премина при най голѣмъ успѣхъ.

Нова управа на клона Ню Йоркъ при Б.Н.Ф.

На 30 мартъ т.г. се състоя годишното събрание на клона въ клуба на Организацията, на което събрание се избра новъ Управителенъ Сѣветъ въ следния съставъ: Председателъ: Иванъ Гълъбовъ, Подпредседателъ: Колю Кондовъ, Секретаръ: Павелъ Павловъ, Касиеръ: Пую Пуевъ и членъ Александъръ Гърковъ. Контролна Комисия: Председателъ. Полковникъ Райчо Райчевъ, членове: Радославъ Поповъ и Яцо Яцовъ. Станаха разисквания по бъдѣщата дейность и по бюджета на клона.

Антиболшевишкиятъ Блокъ на Народитѣ и клона ни въ Ню Йоркъ.

На 6 априль т.г. въ Паркъ Шератонъ хотелъ се състоя политическата конференция съ представителитѣ на Балтийскитѣ народивъ Скандинавскитѣ страни, гости на Съединитѣ Шати: г.г. проф Нирманъ и Д-ръ Холмъ отъ Стокхолмъ. Конференцията се ръководеше отъ Д-ръ Иванъ Дочевъ, като председателъ на Американскитѣ Приятели на А.Б.Н. Нашата организация взе участие въ тази важна конференция съ една делегация въ която участвуваха Д-ръ Калинъ Койчевъ, Полковникъ Райчо Райчевъ, Иванъ Гълъбовъ и Колю Кондовъ.

На 22 мартъ т.г. организацията на бѣлоруситѣ, отпразднува деньтъ на независимостта на своята държава Бѣлорусия. Поздравления отъ имета на Б.Н.Ф. поднесе председателя на Б.Н.Ф. Д-ръ Иванъ Дочевъ.

На 10 априль т.г. въ залата на хърватската католическа църква въ Ню-Йоркъ, хърватитѣ отпразднуваха деньтъ на обявяването Независимо Хърватско. Като почетенъ гостъ на това тържество бѣ председателя на Б.Н.Ф. Д-ръ Иванъ Дочевъ, които поднесе приветствията на българскитѣ емигранти къмъ братята хървати.

Предъ месецъ мартъ т.г. бѣ образувано Студенско Движение при Антиболшевишкиятъ Блокъ на Народитѣ. Като български представител бѣ избранъ г. Владимиръ Попстефановъ.

Радости съобщения отъ града.

По случай едногодишниятъ рожденъ день на дъщеричкитѣ-близначки Янка и Невѣнка, семейство Д-ръ Калинъ Койчеви дадоха приемъ въ клуба на Организацията, на който приемъ се стекоха всички наши членове и многобройнитѣ приятели на семейството. Нашитѣ най сърдечни благопожелания!

Единъ отъ най новитѣ членове на Б.Н.Ф.г.Здравки Христовъ адде приемъ въ клуба на Организацията по случай вѣнчавката си съ симпатичната г-цѣ Алисия Фернандо.На приема присѣтствуваха много членове на Организацията и приятели на семейството.Отъ страна на Б.Н.Ф. бѣ поднесенъ свадбенъ подаръкъ.При най весело настроение празненството мина отлично.Пожелаваме животъ и здраве на младоженцитѣ!

Панихида за Димитъръ Гичевъ и Константинъ Меравиевъ.

По инициативата на Инж.Тончо Теневъ,на 9 май т.г. се отслужи панихида и заупокойна молитва за памѣтѣта на българскитѣ земеделски водачи Димитъръ Гичевъ и Константинъ Муравиевъ,които достойно отстояваха борбата противъ комунизъма и панаха жертва за дѣлата си.Панахидата бѣ отслужена въ Българската Митрополия отъ Епископъ Партений,който следъ службата каза подходящо слово за падналитѣ борци.Следъ житото за Богъ да прости,Инж.Тончо Теневъ произнесе слово за живота и дейността на покойнитѣ водачи на Земеделския Сюзъ. Б.Н.Ф. бѣ представенъ отъ многобройна делегация.

БЪФАЛО.

Българска вечеръ въ Бъфало.

За първи пътъ тази година бѣ устроена Вечеръ за България,по инициативата на Историческото Дружество въ града и организирано отъ клона на Б.Н.Ф. въ Бъфало.Вечерята се състоя въ голѣмата зала на Историческото Д-во.Бѣ изнесена отлична програма,главната роль на която изпълни г-жа Вирджиния Р.Попова отъ Ню Йоркъ,която завладя публиката съ свойтѣ народни пѣсни,акомпанирани отъ самата нея на акордеонѣ.Бѣха изпълнени народни танци,ржченици и хара,въ който взеха участие г-житѣ В.Попова,Костадинка Динчева и М.Гергова,г-цитѣ Веселина Гергова и Шеринъ Жекова заедно съ г.Гленко Ивановъ,Г.Нановъ и И.Мишевъ.Председателя на Организацията Д-ръ Иванъ Дочевъ държа сказка за историческото развитие и географско описание на България и изложи днешното положение на страната подъ комунистическо иго.Залата бѣ препълнена отъ нашенци и отъ американска публика.Голѣми заслуги за организирането на тази голѣма българска вечеръ иматъ членоветѣ отъ управатѣ на клона Бъфало Миро Герговъ и Василъ Динчевъ.

Интернационаленъ фестивалъ въ Бъфало.

На 16 май т.г. се състоя интернационаленъ фестивалъ въ града ни,на който България бѣ представено отъ клона на Б.Н.Ф. въ Бъфало.Подъ ръководството на г.Еленко Ивановъ,госпожица Веселина Гергова изпълни ржченица съ най голѣмъ успѣхъ.

Отпразднуване Деньтъ на Храбростѣта въ Бъфало.

На 9май т.г. по случай Деньтъ на Храбростѣта,Гергьовденъ,клона на града ни организира тържествено празненство по този случай.Многобройни групи отъ наши съмишленици и тѣхнитѣ приятели присѣтствуваха,а също така и групи отъ Торонто начело съ Инж.А.Гъндерски и Ц.Градинаровъ,отъ Хамилтонъ съ Т.Табаковъ и Д.Ивановъ,отъ Кливландъ,Рочестеръ и др градове.Подпредседателя на Организацията Инж,А.Гъндерски произнесе подходяще слово.При традиционнитѣ печени агнета и червено вино,празненството се закри късно отъ председателя на клона Бъфало г.Миро Герговъ.

Вториятъ брой отъ списанието "МЛАДА БЪЛГАРИЯ",органъ на Българския Националенъ Фронтъ въ Европа съ редакция Лондонъ,излезе отъ печатъ и се разпроста ни между емиграцията,като се посреща съ голѣмо въодушевление отъ всички. Нашитѣ братски поздрави на европейскитѣ ни съмишленици!

ЧИКАГО.

Отпразднуване Великденъ въ Българския Домъ.

На 25 априлъ т.г. нашият клонъ организира отпразднуване на този най свѣтълъ християнски празникъ при специално декориранъ салонъ на Българския Домъ молитва, червени яйца, козунаци и братска трапеза.

Тържество за св. св. Кирилъ и Методий.

На 23 май т.г. клонъ отпразднува, както всѣка година, чествуването на свѣтитѣ братя. На зелена поляна се бѣше събрала почти цѣлата българска колония въ града. Обкичениятъ съ цвѣтя портретъ на равноапостолитѣ, българския трицвѣтъ и "Българската Книжарница" въ която се раздаваха книги и вестници-емигрантски издания-нопомняше на традициитѣ свързани съ този празникъ.

Радостни съобщения отъ града.

На секретаря на клонъ ни Дичо Дичевъ и съпругата му се роди момче-юнакъ, на 27 мартъ т.г. когото кръстиха Гордонъ. Да имъ е честито!

На отличиятъ нашъ членъ Тодоръ Пеневъ и съпругата му имъ се роди втори юнакъ на връхъ св. св. Кирилъ и Методий, когото нарекоха Кирилъ, Поздравяваме щастливото семейство идѣдо му бай Георги Дерменджията!

На 14 априлъ т.г. най после и най твърдиятъ ергенъ въ града Александъръ Ценовъ не можа да устои на повика на свѣцето си и се ожени за симпатичната си избранница Маргарита. Всички отъ сърце пожелаваме животъ и здраве и пълна къща съ дечурлига!

С К Р Ж Б Н А В Ъ С Т Ъ .

На 30 май 1965 г. почина въ Чикаго единъ отъ стълбоветѣ на българщината

КОСТА ПАТЕВЪ

Покойниятъ бѣ роденъ презъ 1874 година въ Карлово и презъ 1910 год. идва въ тази страна. Той взимаше участия въ всички национални инициативи на нашата Организация и съ свойтѣ 91 години бѣ най стариятъ членъ на Българския Националенъ Фронтъ.
Богъ да го прости!

С Ъ О Б Щ Е Н И Я .

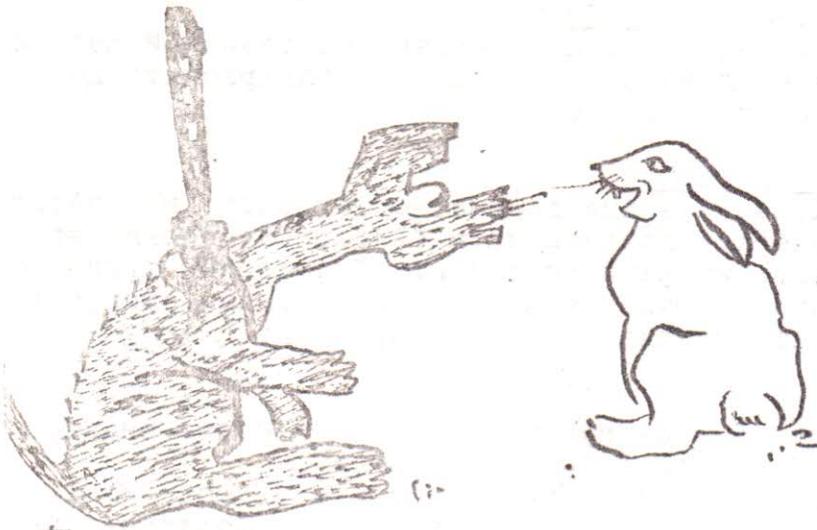
Г-жа ДОРА ГЪБЕНСКА, председателка на "Д-вото на писателитѣ и културни дейци въ изгнание", редакторъ на списанието ЛЖЧЪ, досегашенъ членъ на Българския Националенъ Съветъ и единъ отъ тримата ексекүтивни директори на този Съветъ, съобщава, че напуска Б.Н.С. поради доста дълбоки принципни различия са останалитѣ двама ексекүтивни директори на Съвета, датиращи доста отдавна и засилени паноследъкъ.

Г-жа ДОРА ГЪБЕНСКА, като председателка на "Д-вото на писателитѣ и културни дейци въ изгнание" и редакторъ на списанието ЛЖЧЪ, ще продължи своята национална и културна обществена дейностъ и занаяпредъ, независимо отъ Б.Н.С.

xxxxxxx

ТЪРСИ СЕ: Костадинъ Костадиновъ Стояновъ Кунчевъ отъ с.Пройновци, Габровско, да се обади на редакцията на БОРБА. Търси го сестра му Недка.

КУПУВАМЕ: За нашата емигрантска библиотека купуваме на добри цени всички първи годишници отъ емигрантскитѣ издания въ Европа, напр. "Свободен Народ", "Свободна и Независима България", "Младежка Борба", "Родина", "Български Орелъ" "Възраждане", "Демократъ" и др. Моля, пратете вашитѣ предложения до редакцията на БОРБА за Емигрантска Библиография.

НА ГРАНИЦАТА.

-Защо бягаш нелегално, бе зайчо?
-Тука нѣма животъ за мене вече!
Комунистите наредили да се кастриратъ всички камили въ страната.
Затова се спасявамъ въ чужбина!
-Ами какво общо има това съ тебе?
Ти нали си зайкъ?
-Абе, като те кастриратъ веднѣжъ,
иди да доказвашъ после, че си зайкъ,
па даже и да те-реабилитиратъ!

ПРИ ЛѢКАРЯ.

При лѣкаря се явява пациентка и казва:
-Докторе, много ме боли звездата!
Лѣкарятъ останалъ очуденъ. Шо за новъ терминъ е това?
-Но покажете къде Ви боли, другарко?
Жената показала кръста си.
-Но това наричаме кръстъ, а не звезда,
казалъ лѣкарятъ.
-Сакънъ, докторе, не прознайте тази дума,
че мой мъжъ ето вече осемъ години лежи въ
затвора заради кръста. Той бѣ свещеникъ!

ИЗЪ СЛАВНАТА СЪВЕТСКА НАУКА.

Следъ многобройни и трудни опити, най после по методитѣ на Мичуринъ-Лисенко, съветскитѣ учени успѣли да оплодятъ крава съ жирафъ и получили новото животно хирокравъ.
То пасе въ България и го доятъ въ Русия!

Единъ селянинъ бие магарето си.
Минава политическия комисаръ и го пита подигравателно:

-Защо биешъ чичо си, бе Ганчо?
-Ами какъ да не го бия бе, господинъ другарю, когато всичкитѣ негови брати станаха вече политически комисари, а то още си е просто магаре-отговорилъ невъзмутимо селянина.

xxx

Агопъ обеснява на Гарабедъ:
-Критика значи да ти плюятъ на суратъ а самокритика, ти самъ да си плюещъ на сурата...

xxx

ДЕТСКО ЛЮБОПИТСТВО.

-Чичко, ти какво работишъ?
-Следя безработнитѣ въ България!
-Ами ти българинъ ли си?
-Половинъ българинъ, половинъ руснакъ.-Ами че какъ така?
-Защото като дойдохъ въ България бѣхъ 50 кила, а сега съмъ 100.

НАРЕЖДАНЕ ДО ВСИЧКИ КЛОНОВЕ НА

БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ ПО ЦЪЛИЯ СВЪТЪ .

Споредъ решението взето на Ц.У.С.на Б.Н.Ф.състояло се на 12 юлий т.г. въ Ню Йоркъ,нарежда се до всички клонове на Организацията по цѣлия свѣтъ да проведатъ въ съответнитѣ свой градове

ТЪРЖЕСТВЕНИ БОЖЕСТВЕНИ ПАНАХИДИ

за упокоение душитѣ на стотѣхъ хиляди български граждани,избити отъ комуниститѣ на и следъ 9 септемврий 1944 година.

Панахидитѣ да се проведатъ предимно въ български православни църкви, като се поканятъ български свещеници да отслужатъ божествената служба. Тамъ където нѣма такива, да се помолятъ други православни или други свещеници, като се проведе панахидата въ съответнитѣ църкви или параклиси.

Най подходяща дата би била 12 септемврий,недѣля. Следъ божественната служба,председателя на клона или помолено отъ него лице,ще трѣбва да каже подходящо слово въ църквата по случай поробването на България и избиванията следъ 9 септемврий 1944 година-най черната дата въ историята на българския народъ!

Желателно е да се поканятъ на тази божественна служба всички наши сънародници въ града и околността,представители на сродни намъ чужди организации и на съответнитѣ граждански власти.

Молимъ,председателитѣ на клоноветѣ или съответнитѣ дописници на БОРБА веднага следъ панахидата,да изпратятъ свойтѣ съобщения заедно съ снимки,направени въ църквата на адреса на списанието,което ще излезе отъ печатъ веднага следъ тази дата.

СЪ ТОЗИ ПОМЪНЪ НИЕ ОТДАВАМЕ ЕДНА МАЛКА ПОЧИТЪ И БЛАГОДАРНОСТЪ ЗА ЖЕРТВИТЪ,КОИТО НАШИТЪ БРАТЯ ВЪ РОДИНАТА ДАДОХА ПРЕДЪ ПРАГА НА ОТЕЧЕСТВОТО! ДА ЗАПАЛИМЪ ПО ЕДНА СВЪЩИЦА НАДЪ БЕЗКРЪСТНИТЪ ИМЪ ГРОВОВЕ!

Специални инструкции отъ Председателя на Б.Н.Ф. ще получатъ клоноветѣ ни:

Австрия:	Виена, Грацъ, Залцбургъ.
Англия:	Лондонъ, Хълъ.
Белгия:	Ерюксель.
Германия:	Мюнхенъ, Щутгартъ, Хайделбергъ, Карсруе, Франкфуртъ.
Гърция:	Атина, Лаврионъ.
Израелъ:	Телъ Авивъ.
Канада:	Торонто, Съдбъри, Хамилтонъ, Монтреалъ, Отава.
Италия:	Римъ, Триестъ.
Испания:	Мадридъ.
Съединенитѣ Щати:	Ню Йоркъ, Чикаго, Бъфало, Детроитъ, Лосъ Анжелесъ, Питсбургъ, Филадельфия, Санъ Франциско, Кливландъ, Толидо, Рочестеръ, Вашингтонъ.
Турция:	Цариградъ.
Франция:	Парижъ.
Швеция:	Стокхолмъ, Гьотеборгъ.

Ню Йоркъ, 12 юний 1965 год.

Отъ Ц.У.С.на Б.Н.Ф.